

Rigsdagens Sag at bedømme, om den troer at kunne forsvare at overdrage denne Myndighed til Regjeringen. Det andet Thing er efter nøie Prøvelse og Overveelse kommet til det Resultat, at det kunde overlade dette til Regjeringen, og det er mit Haab, at dette ærede Thing vil komme til det samme Resultat. Den samme ærede Rigsdagsmand gjorde ved at see hen til, hvor Garnisonsstederne skulde henlægges, opmærksom paa, at Fredstilstanden dog er den ordinaire og Krigstilstanden den extra-ordinaire; man burde saaledes efter hans Formening, isald jeg forstod ham rigtigt, især have den første Tilstand for Die. Men der er jo det ganske Særegne ved det hele Forsvarsvæsen, at alle de Foranstaltninger, som skulde finde deres Anvendelse i Fredstid, netop maae træffes med Hensyn til Forholdene, som de ville stille sig i Krigstid. Har man ikke havt dem for Die, kan man være fuldkommen sikker paa, at man ikke kan føre Forsvaret tilfredstillende. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) fandt det noget besynderligt, at jeg havde udtalt mig imod Ændringsforslaget under Nr. 1 som mindre forstaaeligt, idet det dog var lykkedes mig netop at opfatte den Mening, som den ærede Rigsdagsmand havde lagt i dette Forslag. Jeg udtalte, at saaledes var min Opfattelse deraf, men jeg troer, at der meget godt kan gjøre sig en anden Opfattelse gjældende, og den Anse, jeg reiste imod Ændringsforslaget, var, at det ikke var bestemt udtalt, hvad man vilde, ligesom jeg fuldkommen maa slutte mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (G. M. Petersen), at, naar dette Ændringsforslag bliver vedtaget, staaer der egentlig talt ikke stort Andet, end hvad der staaer i Hærlovens § 6, idet Ordene: „efterhaanden ved kongelige Anordninger“ ere udgaaede. Den samme ærede Rigsdagsmand kom igjen tilbage til en Anse, som er reist ogsaa ved Sagens første Behandling, nemlig den store Udgift, som derved kan paaføres Statskassen, men jeg kan virkelig ikke til denne gjentagne Bemærkning svare andet end, hvad jeg udtalte ved Sagens første Behandling, at forsaavidt som der er Spørgsmaal om, at Udgifter skulde udredes af Stats-

kassen, ligger den bevilgende Myndighed i Rigsdagens Haand, og forsaavidt de skulde udredes af Communerne, er det Communalbestyrelserne, som have Raadigheden over Pengesækken. Der kan altsaa ikke være Spørgsmaal om, at Krigsbestyrelsen skulde kunne paaføre enten den ene eller den anden Part for stor en Udgift. Det bliver begge de paagjældende Parters Sag at overveie Tingen nøie, inden de skride til at bevilge de Penge, som forlanges. — Ændringsforslaget under Nr. 2 kuldkaster efter min Formening alle Bestemmelserne i Indquarteringsloven. Der kan være fuldkommen god Grund til at ønske en Revision af Bestemmelserne i Indquarteringsloven, og jeg troer ogsaa, at det vil være nødvendigt fra Regjeringens Side at foretage et saadant Arbejde. Jeg skal imidlertid for Dieblkket indskrænke mig til at udtale, at det dog vistnok er et stort Spørgsmaal, om der med Nytte kan og om der bør foretages en Revision af denne Lovgivning tidligere end samtidig med Hærlovens Revision. Forsaavidt jeg skulde have misforstaaet, hvad det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds yttrede om Samsø, saa gjør det mig ondt; jeg troede netop, at hans Udtalelse gik i den Retning, at give en Anviisning paa at belægge Samsø, idet han sagde, at Regjeringen jo ved at holde sig til Brigadekredsene havde en temmelig stor Frihed til at kunne blotte en stor Deel af Landet for Garnisonssteder, idet 4de Brigadekreds havde Samsø i sit District, og man altsaa uden at gjøre Brud paa Brigadeinddelingen kunde lægge Garnison der, medens 5te Brigadekreds laa saa nordlig, at med Hensyn til den troede han ikke, [at Regjeringen havde noget Valg. Men har jeg misforstaaet den ærede Rigsdagsmand, saa gjør det mig ondt.

Winther: Jeg vil tillade mig at gjentage en Henstilling til den ærede Minister, som jeg gjorde før, men hvorpaa den ærede Minister ikke har værdiget mig Svar, medens jeg dog troer, at dette vilde have Betydning ligeoverfor den Afstemning, som skal foregaae. Det er den, om den ærede Minister, hvis Loven nu gaaer til 3die Behandling, vil give Thinget Læilighed til at faae nærmere Oplys-